

ΑΠΟ ΤΟΥΣ « ΑΙΩΝΙΟΥΣ ΘΥΛΟΥΣ »

Η ΚΟΙΜΑΜΕΝΗ

εργαστήριον

Ἐγειρε κι' ἀποκοιμήθη
Κάτω ἀπ' τὴν τριανταφυλλιά
Ἡ Ξανθὴ Βασιλοπούλα
Ἡ πανώρη κοπελιά.

Κι' ἂν περνοῦν ἀπὸ κοντά της
Μάγοι μὲ μαλλιά λευκά
Δὲν σαλεύει ἐκεῖά τὰ χεῖλη,
Κι' ὄνειρεῦται γλυκά.

Τὸ ξανθὸ παιδί τοῦ ῥήγα
Ποῦ θὲ νάρθη ἕναν καιρὸ
Ἄπ' τὴ χώρα τῆς Ἀγάπης
Μὲ τ' ἀθάνατο νερό!...

Η ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΧΩΡΑ

εργαστήριον

Ἄπ' τὴ χώρα τῶν Ἐρώτων
Ἄπ' τὴ χώρα τῆ λευκῆ
Πέρασε ἡ ὄργη τοῦ ὀλέθρου
Καὶ ἡ κατάρα ἡ θεικὴ!...

Κι' ὅπου τὰ κορμιά ἔσαλεύαν
Ἄπὸ φρίκια ἠδονικά
Λίμνη τώρα εἶναι ἀπλωμένη
Ἄπαλά κι' ἔρωτικά...

Καὶ τὰ ἀργὰ νερά κυλῶντας
Πρὸς τὸ ἠλιόγευμα τὸ ὠχρὸ
Ἐναν κόσμον νανοῦρίζει
Νικημένο καὶ νεκρό!...

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Κάτου στὸ ὠμορφο ἀκρογιάλι
Πάλι ὁ Ἴσκιος τριγυρνᾷ!
Πέφτει γύρω ἡ νύχτα ἡ Μάγια
Καὶ τὸ λογισμὸ πλανᾷ!...

Καὶ στὴν ἄκρη τοῦ πελάγου
Κάνει ἀγνάντια νὰ φανῇ
Ἐνα γλήγωρο καράβι
Μὲ κατάλευκο πανί.

Καὶ σηκώνει στὸ ἀκρογιάλι
Ἐνα θρῆνο, ἕνα δαρμὸ,
Καὶ δυὸ χέρια ποῦ κουνιῶνται
Μὲ ἀπερίγραφτον καημὸ!...

(1901)

ΘΡΑΣ. ΖΩΪΟΠΟΥΛΟΣ

Φίλε κ. Ἀρσένη,

Μετὰ τῆς ἐκφράσεως τοῦ θαυμασμοῦ μου διὰ τὴν περιωπὴν εἰς τὴν ἀνηγάγετε τὴν ὑπετέραν φιλολογικὴν Ἐπετηρίδα, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρὸς με ἀδρότητα καὶ εὐμένειαν ἢ ὅποια σᾶς ὑπηγόρευσε τὴν προσφορὰν τοῦ ἀποσταλέντος μοι ἐξόχως ὠραίου ἀντιτύπου τοῦ τελευταίου τόμου τῆς «**ΗΟΙΚΙΑΗΣ ΣΤΟΑΣ**».

Διὰ τὸν νεώτερον τόμον τοῦ λαμπροῦ ἔργου Σας, οὗ ἡ ἐκδοσις συμπληροῦ καὶ τὴν Δεκαπενταετηρίδα αὐτοῦ, σᾶς πέμπω προχείρους τινὰς γραμμάς, παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις μου, ὅτι δὲν διαθετῶ οὐδὲ λεπτόν ὦρας ἐλευθερον.

Ἀνανεῶνω τὴν ἐκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν μου καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν βεβαιώσιν τῶν αἰσθημάτων μου βαθείας ἐκτιμῆσεως καὶ φιλίας.

Ὅπως πρόθυμος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

